

بیانیه رسانه‌های ایران در حمایت از خبرنگاران غزه

در کنار همه خبرنگاران آزاد بخواه جهان ایستاده ایم...

۷۰۰ رسانه ایرانی شامل خبرگزاری‌ها، روزنامه‌ها، پایگاه‌های خبری و نشریات با انتشار بیانیه‌ای ضمن محکومیت کشتار بی سابقه مردم و خبرنگاران در جریان نبرد غزه، جنایات رژیم غاصب صهیونیستی را محکوم و ضمن تأکید بر توقف این جنایت، یاد شهدای خبرنگار و سایر شهدا را گرامی داشتند.

متن بیانیه بدین شرح است:

در کنار همه خبرنگاران آزاد بخواه جهان ایستاده ایم...

بسم الله الرحمن الرحيم

ما رسانه‌های ایرانی، شهادت ۵۰ خبرنگار در غزه و هدف قرار گرفتن عمدی خانه‌های آنها توسط رژیم اشغالگر صهیونیستی

باد و خاطر شهیدان راه روشنگری در غزه را گرامی می‌دارد و این جنایات را مهر تأیید دیگری بر ماهیت خودکامه این رژیم جعلی و شقاوت حامیان آن می‌داند. رژیم غاصب و جانی، رودی از خون‌های پاک کودکان بی پناه فلسطینی جاری ساخته است. کتاب واژه‌نامه جنایت‌هایش، از قطره قطره خون ریخته بی گناهان، هزاران صفحه ساخته است؛ و شما ای مردمان عزیز غزه! چه میزان مظلومید که صدای جهانیان نیز در گوش مسخ‌شدگان جهان قدرت تأثیر ندارد... امروز، یک جهان به نوای شما گوش داده و در فراز و فرود این آوا با شما همصدا می‌کند: «وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَمَعْتُمْ مِنْ قَوْلِهِ» و به خواست خدا پیروزی با شما خواهد بود. ان شاء الله.

که در موارد متعددی به شهادت خانواده‌های این عزیزان هم منجر شده است، در کنار کشته شدن بیش از ۱۱ هزار نفر از مردم مظلوم غزه که در میانشان هزاران زن و کودک به خاک و خون کشیده شدند را با قلبی آکنده از غم محکوم می‌کنیم و بر خود لازم می‌دانیم این نسل‌کشی را به تمام آزاد بخواهان جهان تسلیت بگوییم و امید داشته باشیم تا هر چه زودتر با تلاش همگانی، نه تنها مانع از آن شویم که این اقدامات غیر انسانی از دید دنیا پنهان بماند، بلکه به بازگردانی این سرزمین آسمانی به مالکان حقیقی‌اش کمک کنیم.

رسانه‌های جمهوری اسلامی ایران همصدا با همه آزادگان جهان،

همشهری پایتاری

شهادتی از جنس رسانه

آتنا عباسیان
دبیر پایتاری

با تمام تلخی و ناخوشایندی جنگ، این پدیده شوم در گوشه و کنار جهان، هر روز در حال اتفاق است و میزان کشته‌ها و ویرانی‌هایش در صدر اخبار روز دنیا است. حرف از اخبار شد؛ اخباری که باید از دل جنگ مخابره شود. درست زمانی که همه آدم‌های غیر نظامی تلاش می‌کنند از مهلکه جنگ خانمانسوز جان‌شان را حفظ کرده و به جایی امن پناه ببرند، گروهی در خلاف مسیر آنها، دوربین و میکروفن به دست به دل آتش می‌زنند. گروهی که به عنوان اصحاب رسانه، آگاهانه جان شیرین‌شان را در معرض خطر می‌اندازند تا راپوان جنگ باشند.

با وجود برخی سوءاستفاده‌ها از رسانه‌ها، نقش پررنگ و غیر قابل انکار اصحاب رسانه در انعکاس اخبار جنگ و رویدادهای آن بر کسی پوشیده نیست. این اصحاب رسانه‌اند که در بازتاب حوادث جنگ با تکیه بر «شفاف‌سازی» و «غبارروبی» از اطلاعات دستکاری شده مربوط به جنگ پیشگام هستند تا تأثیر مخرب و منفی جنگ و خشونت در زندگی بشر را به تمام دنیا مخابره کنند. در این میان دولتمردانی هستند که برای مقابله با روشنگری و آگاهی‌بخشی از جنایات جنگی‌شان، چاره‌ای جز خاموش کردن صدای خبرنگاران ندارند.

شمار خبرنگارانی که هنگام پوشش نسل‌کشی و جنایات رژیم صهیونیستی در غزه، از هفتم اکتبر تا کنون، به شهادت رسیده‌اند در تاریخ وحشی‌گری این رژیم بی سابقه است. متأسفانه خبرنگاران، عکاسان و اهالی رسانه که برای پوشش درد و رنج و حجم جنایات صهیونیست‌ها برای جهانیان در وسط معرکه جنگ غزه حضور داشتند خود نیز هدف وحشی‌گری این رژیم قرار گرفتند.

در چنین شرایطی بی تفاوتی ما خبرنگاران در رسانه‌های مختلف نسبت به این جنایات علیه اصحاب رسانه، خلاف اخلاق و منش شغلی‌مان است. سکوت بر هیچ‌کس به‌ویژه ما اهالی رسانه که تریبون‌های مختلف در دست داریم جایز نیست و باید در حد توان برای انعکاس جنایات وحشیانه رژیم غاصب علیه همکاران خود اقدام کنیم. به تازگی همایشی با عنوان «زیتون سرخ» به یاد این شهدا با همکاری مجمع نویسندگان و روزنامه‌نگاران حوزه مقاومت و وزارت ارشاد برگزار شد که می‌تواند شروعی برای کنشگری در این زمینه باشد. بر ماست که شکایت‌مان را از عاملان جنایت، به‌ویژه در به شهادت رساندن خبرنگاران، به‌رغم اینکه امیدی به مجامع بین‌المللی و حقوق بشر نداریم، پیگیری کنیم.

سهیل کریمی، مستندسازی که اسارت در زندان آمریکایی‌ها را تجربه کرده است

باید صدای فلسطین و مردم غزه باشیم

تا امروز که این گزارش را می‌خوانید ۷۲ خبرنگار در غزه به شهادت رسیده‌اند؛ ۷۲ خبرنگاری که از روز اول شروع عملیات طوفان الاقصی زیر آتش بی‌امان شلیک گلوله و بمب صهیونیست‌ها، رسالت خبرنگاری خود را تا بای جان انجام دادند تا شاید با گرفتن چند دقیقه ویدئو و ثبت چند عکس، بتوانند عمق فاجعه را به گوش جهانیان برسانند. در

این سوی مرزهای غزه نیز فعالان رسانه‌ای همچون «سهیل کریمی» شبانه‌روز تلاش می‌کنند تا صدای مظلومیت غزه را انعکاس دهند. سهیل کریمی، مستندسازی است که اسارت و شکنجه در زندان آمریکایی‌ها در عراق را تجربه کرده است و خوب می‌داند طرفداری از حقوق بشر، برای کشورهایمانند آمریکا، شعاری بیش نیست. صحبت‌های او از درد و رنجی حکایت دارد که این روزها با افزایش آمار شهدای غزه، بیش از پیش شده است.

شهره کیانوش راد
روزنامه‌نگار

باز تاب اخبار مربوط به شهدای غزه و به‌ویژه خبرنگاران در کشورهای مختلف چگونه بوده و چرا مجامع بین‌المللی در این موضوع سکوت کرده یا آنگونه که باید موضع نگرفته‌اند؟

نقطه مقابل محور مقاومت و کشورهای آزاد بخواه، کشورهایی هستند که رسانه را در دست دارند. طبیعی است که هر ناخقی را حق جلوه دهند یا هر حقی را ناخق جلوه دهند. به همین دلیل زیاد نباید تعجب کرد که چرا مجامع بین‌المللی سکوت کرده و واکنشی نسبت به این حجم کشتار بالای مردم و خبرنگاران در غزه وجود ندارد. همین امروز که من با شما گفت‌وگو می‌کنم، دهم آذر در حمله مجدد اسرائیل به غزه، ۲ خبرنگار دیگر به شهادت رسیدند. سکوت این کشورها و دولت‌هایی که مقابل محور مقاومت قرار دارند، چیز عجیبی نیست. نباید هم سوآلی پیش بیاید که چرا سکوت کرده‌اند! متأسفانه سلاح رسانه در دست دولت‌های استکباری است و آنها هستند که تعیین می‌کنند چه چیزی حق یا ناخق نمایانده شود و چه چیزی قابل اعتراض است. همه اعمال خود را خوب جلوه می‌دهند و دنیا را هم به این رویه تشویق می‌کنند.

ماهیت آمریکا بر همین مبناست. آمریکانطفه‌اش بر مبنای زور، جنایت، کشتار و نسل‌کشی بنیان گذاشته شده است. نمی‌توانید از آمریکا توقع انسانیت یا توقع طرفداری از حقوق بشر را داشته باشید. آمریکا آنچه را که می‌پسندد تبدیل به یک قانون بین‌المللی کرده و آن قانون را به دنیا تحمیل می‌کند.

در چنین شرایطی وظیفه جامعه جهانی خبرنگاران در قبال شهدای غزه چیست؟ باید در عرصه بین‌المللی اقدامی عملی کرد و این کار نیاز به صرف هزینه و حمایت مسئولان کشور دارد. از روز اول شروع عملیات طوفان الاقصی، تنها کاری که می‌توانستیم انجام دهیم ارتباط با دوستان فلسطینی بود برای ثبت و ضبط عکس‌ها، تصاویر و ویدئوها و به اشتراک گذاشتن آنها در فضای مجازی. تلاش می‌کنم ویدئوها را در صفحه اینستاگرام منتشر کنم. همانجا اعلام می‌کنم اگر کسی خواست فایل باکیفیت این ویدئو را دانلود کند به کانال تلگرام من مراجعه کند. هدفم انتشار هر چه بیشتر ویدئو و عکس‌های مظلومیت غزه است.

لحظه‌ای بیکار نبوده‌ام و مسئولیتی بر دو شوم احساس می‌کنم که باید به آن عمل کنم. یکی از دغدغه‌های اصلی من موضوع فلسطین است. برای همه کسانی که ادعای رسانه‌ای دارند خصوصاً مسئولان نهادهای رسانه‌ای داخل کشورمان این شاهد مثال وجود دارد که اهل رسانه در غزه نه تنها در خط مقدم بلکه در چندین متر و چند صد متر جلوتر از خط مقدم در مقابل دم و دستگاه صهیونیست‌ها هستند. آمار بالای شهدای خبرنگار در غزه نشان می‌دهد که آنها کنج عاقبت و خلوت را انتخاب نکرده‌اند تا از گوشه‌ای امن، اخبار را رصد کنند. اگر جایی موشک و راکت می‌خورد، مردم از آن محل دور می‌شوند، اما خبرنگاران اتفاقاً به آن منطقه می‌روند تا عکس و تصاویر را ثبت و منتشر کنند.

با وجود این، آیا حاضرید برای ثبت گزارش و تهیه مستند به غزه بروید؟
ما اعلام آمادگی کرده‌ایم، اما تاکنون با اعزام خبرنگاران موافقت نشده است. مادر قیال انسانیت مسئولیم و باید صدای فلسطین و مردم غزه باشیم. یک فرد رسانه‌ای جانش را کف دستش می‌گیرد و به میدان جنگ می‌رود تا عین حقیقت را به دنیا مخابره کند. چرا من با ۲۸ سال تجربه حسرت این را بخورم که نمی‌توانم در سرزمین‌های اشغالی حضور داشته باشم؟ مسئولان و متولیان فرهنگ و رسانه کشورمان باید جدی‌تر به این موضوع نگاه کنند و باید برای رساندن صدای غزه توسط خبرنگاران اقدامی جدی و عملی‌تر انجام داد.

۲۰ سال از زمان زندانی و شکنجه شدن شما به دست آمریکایی‌ها گذشته است. با توجه به تجربه سخت ۵ ماه شکنجه، برمان بفرمایید چرا کشوری مانند آمریکا که داعیه آزادی بیان دارد با خبرنگاران و مستندسازان در عراق این برخورد را داشت؟

آن دوران برای من منحصر به فرد بود. بعد از آن سراغ ندارم فیلمساز یا خبرنگاری ۵،۴ ماه در اسارت آمریکایی‌ها بوده باشد، ولی آنچه تجربه شخصی من در ۹،۸ روز اول که توأم با شکنجه، ضرب و شتم، گرسنگی و بی‌خوابی بود را برایتان بازگو می‌کنم. من را مفصل در سلول می‌زدند و بعد نزد سروان کوبین، بازجوی آمریکایی‌ها مستقر در دیوانه عراق بود امنیت آمریکایی‌های مستقر در دیوانه عراق بود می‌بردند. اتهام من این بود که چرا علیه آمریکا مستند می‌سازم؟ چرا در فهرست فیلم‌های ضبط شده نوشتیم «احتمال تبانی آمریکایی با صدام» یا «مواضع نیروهای مجاهد علیه نیروهای آمریکایی» و... فریاد می‌زد که چرا علیه ما مستند می‌سازی؟ جواب من این بود که اگر دوربین را دست آدم بی‌خبر از اوضاع عراق هم بدهید تا فیلم بگیرد و آدم بی‌طرفی هم راش‌ها را تدوین کند، نتیجه فیلم تدوین شده، علیه شما آمریکایی‌هاست. به یاد دارم که به او گفتم: «مگر شما به جریان آزاد اطلاعات اعتقاد ندارید؟ مگر شما به دموکراسی اعتقاد ندارید؟» ترجمه جمله‌ای که سروان کوبین، دائم می‌گفت این بود: «به جهنم!» بعد من را می‌بردند سلول و دوباره کتکم می‌زدند.

